

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผล

ตอนที่ 1 ศึกษาสูตรและชนิดของปลาน้ำจืดที่เหมาะสมในการผลิตกุ้งเชิงปลา

1.1 ศึกษาและพัฒนาสูตรกุ้งเชิงปลา

จากการสำรวจตลาดกุ้งเชิงปลาที่วางจำหน่ายในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดใกล้เคียง พบว่า กุ้งเชิงปลายังมีการจำหน่ายไม่มากนัก ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีราคาที่สูงกว่ากุ้งเชิงหมู/กุ้งเชิงไก่ ซึ่งได้เก็บตัวอย่างกุ้งเชิงปลาที่วางจำหน่าย 5 ตัวอย่าง มีรายละเอียดส่วนประกอบตามที่แสดงไว้ในฉลากผลิตภัณฑ์ดังตาราง 1 ซึ่งทุกตัวอย่างที่นำมาทดสอบมีการใช้มันหมูเป็นส่วนประกอบในปริมาณตั้งแต่ ร้อยละ 2 – 16 และเมื่อนำมาทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยการให้คะแนนความชอบในลักษณะต่าง ๆ (ตาราง 2) พบว่า กุ้งเชิงปลาตรา D ซึ่งใส่มันหมูน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 2 ได้รับคะแนนการยอมรับในทุกลักษณะทดสอบน้อยที่สุด ($p \leq 0.05$) ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่าปริมาณมันหมูที่น้อยเกินไปจะส่งผลกระทบต่อ การยอมรับของผู้ทดสอบ เนื่องจากไขมันช่วยให้อาหารมีความลิ้น เนียน และช่วยเก็บกลิ่นรสของอาหาร ทำให้มีรสชาติที่กลมกล่อมขึ้น ในขณะที่กุ้งเชิงปลา ตรา B และ C ได้รับการยอมรับจากผู้ทดสอบ มากกว่าสูตรอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) แต่เนื่องจากการศึกษานี้ต้องการเลือกสูตรที่ดีที่สุดเพื่อเป็น ตัวแทนเพียงสูตรเดียว เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนความชอบระหว่างตรา B และ C พบว่า ตรา C ให้คะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสดีที่สุด อีกทั้งตรา C มีการใช้มันหมูทดแทนการใช้เนื้อปลาใน ปริมาณที่มากกว่าเพื่อลดต้นทุน ดังนั้น จึงเลือกใช้กุ้งเชิงปลา ตรา C เป็นตัวอย่างควบคุมในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ต่อไป

ตาราง 1 ส่วนประกอบของกุ้งเชิงปลาทางการค้า

ส่วนประกอบ (ร้อยละ)	ตัวอย่าง				
	ตรา A	ตรา B	ตรา C	ตรา D	ตรา E
เนื้อปลา	85	80	62	93	75
มันหมู	5	10	16	2	10
อื่น ๆ	10	10	22	5	15

ตาราง 2 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงปลาทางการค้า

ลักษณะทดสอบ	ตัวอย่าง				
	ตรา A	ตรา B	ตรา C	ตรา D	ตรา E
สี	5.35 ^{cd} ±1.87	7.55 ^a ±0.88	6.80 ^{ab} ±1.19	4.95 ^d ±1.84	6.25 ^{bc} ±2.04
กลิ่น	6.65 ^a ±1.63	6.45 ^a ±1.50	6.55 ^a ±1.19	5.05 ^b ±1.93	5.65 ^{ab} ±1.78
รสชาติ	7.05 ^a ±1.35	6.65 ^a ±1.42	7.05 ^a ±1.14	5.25 ^b ±2.02	6.65 ^a ±1.49
เนื้อสัมผัส	6.20 ^{ab} ±1.96	6.35 ^{ab} ±1.78	6.80 ^a ±1.54	5.50 ^b ±1.79	6.80 ^a ±0.83
ความชอบรวม	6.55 ^a ±1.60	6.80 ^a ±1.32	7.00 ^a ±1.12	5.60 ^b ±1.69	6.50 ^a ±1.27

a-d อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากรายละเอียดส่วนประกอบตามที่แสดงไว้ในฉลากผลิตภัณฑ์ของกุนเชียงปลา ตรา C ซึ่งได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของตัวอย่างทางการค้า นำมาใช้เป็นสูตรพื้นฐานในการพัฒนาสูตรการผลิตกุนเชียงปลา (ตาราง 3) และเมื่อนำไปทดสอบทางประสาทสัมผัส พบว่า ตัวอย่าง Z ให้คุณลักษณะทดสอบในด้านต่าง ๆ ดีที่สุด ($p \leq 0.05$) และไม่แตกต่างจากตัวอย่างทางการค้า (ตรา C) อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ดังนั้น จึงเลือกใช้สูตร Z สำหรับการผลิตกุนเชียงปลาในการศึกษาขั้นต่อไป

ตาราง 3 ส่วนประกอบของกุนเชียงปลาที่พัฒนาสูตรขึ้นจากสูตรทางการค้า

ส่วนประกอบ (กรัม)	ตัวอย่าง				
	ตรา C	W	X	Y	Z
เนื้อปลา	310	310	310	310	310
ไขมัน	80	80	80	80	80
เกลือ	30	30	30	5	5
น้ำตาล	80	80	80	130	130
พริกไทย	-	-	5	5	5
แป้งมัน	-	-	15	15	15
น้ำ	-	-	-	-	40

ตาราง 4 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุ้งเชิงปลาที่พัฒนาสูตรขึ้นจากสูตรทางการค้า

ลักษณะทดสอบ	ตัวอย่าง				
	ตรา C	W	X	Y	Z
สี	7.93 ^a ±0.67	6.68 ^b ±0.56	6.26 ^c ±1.10	7.38 ^{ab} ±1.47	7.88 ^a ±0.92
กลิ่น	7.19 ^a ±1.07	6.90 ^b ±0.65	6.98 ^{ab} ±1.32	7.14 ^a ±1.56	7.41 ^a ±0.62
รสชาติ	7.70 ^a ±0.69	7.06 ^b ±0.52	7.10 ^b ±1.30	7.32 ^{ab} ±1.56	7.58 ^a ±0.80
เนื้อสัมผัส	7.22 ^a ±1.11	6.74 ^b ±0.66	7.08 ^{ab} ±1.34	6.81 ^b ±1.46	7.35 ^a ±0.79
ความชอบรวม	7.93 ^a ±0.62	6.90 ^b ±0.57	6.98 ^b ±1.22	7.41 ^{ab} ±1.41	7.90 ^a ±0.70

a-d อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

1.2 ศึกษาชนิดของปลาน้ำจืดที่เหมาะสม

จากสูตรที่ได้รับการยอมรับสูงสุดจากข้อ 1.1 นำมาผลิตเปรียบเทียบกับตัวอย่างการค้าโดยใช้ปลา 3 ชนิด คือ ปลาอุก ปลาจีน และปลาชี่สก ในการทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัสของกุ้งเชิงปลาก่อนทอด (ตาราง 5) พบว่า ตัวอย่างการค้าได้คะแนนความชอบด้านสีมากที่สุด รองลงมาคือปลาจีน ($p \leq 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวัดค่าสี (ตาราง 7) ซึ่งผู้ทดสอบให้การยอมรับตัวอย่างการค้ามากที่สุดอาจเนื่องจากมีความสว่างมากที่สุด ส่วนปลาอุกและปลาชี่สกได้รับการยอมรับด้านสีน้อย อาจเนื่องจากมีสีที่เข้มเกินไปจากการมีค่าสีเหลืองและสีแดงมากที่สุด ในการทดสอบการยอมรับด้านกลิ่นและเนื้อสัมผัสของทุกตัวอย่างพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) แต่คะแนนด้านความชอบรวมของปลาจีนได้คะแนนสูงใกล้เคียงกับตัวอย่างการค้า ($p \leq 0.05$) และจากการทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัสของกุ้งเชิงปลาหลังทอด (ตาราง 6) พบว่า ปลาจีนยังคงให้ลักษณะทดสอบด้านต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับตัวอย่างการค้ามากกว่าปลาอุกและปลาชี่สก ($p \leq 0.05$)

ตาราง 5 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุ้งเชิงจากปลาน้ำจืดต่าง ๆ (ก่อนทอด)

ลักษณะทดสอบ	ตัวอย่าง			
	ตัวอย่างการค้า	ปลาอุก	ปลาจีน	ปลาชี่สก
สี	7.40 ^a ±0.65	6.59 ^c ±0.69	7.11 ^b ±0.68	6.78 ^c ±0.55
กลิ่น ^{ns}	6.71±0.59	6.81±0.81	7.00±0.67	6.85±0.76
เนื้อสัมผัส ^{ns}	7.18±0.72	6.97±0.80	7.08±0.60	6.95±0.80
ความชอบรวม	7.31 ^a ±0.90	6.89 ^b ±0.81	7.11 ^{ab} ±0.52	6.82 ^b ±0.73

ns อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

a-c อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตาราง 6 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุ้งเลี้ยงจากปลาชนิดต่าง ๆ (หลังทอด)

ลักษณะทดสอบ	ตัวอย่าง			
	ตัวอย่างการค้ำ	ปลาดุก	ปลาจีน	ปลาชี่สก
สี	7.81 ^a ±0.77	6.95 ^{bc} ±0.62	7.06 ^b ±0.73	6.67 ^{bc} ±0.62
กลิ่น	7.21 ^a ±0.72	7.05 ^a ±0.62	7.11 ^a ±0.40	6.74 ^b ±0.85
รสชาติ	7.55 ^a ±0.67	7.11 ^{ab} ±0.77	7.20 ^{ab} ±0.53	7.00 ^b ±0.79
เนื้อสัมผัส	7.45 ^a ±0.71	6.97 ^b ±0.80	7.06 ^{ab} ±0.76	6.82 ^b ±0.79
ความชอบรวม	7.74 ^a ±0.80	7.03 ^b ±0.90	7.14 ^{ab} ±0.65	6.87 ^b ±0.61

a-c อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการทดสอบลักษณะทางกายภาพและเคมีของตัวอย่างก่อนทอด (ตาราง 7) พบว่า ตัวอย่างการค้ำมีค่าความสว่าง (L^*) มากที่สุด ในขณะที่ปลาชี่สกมีค่าสีแดงมากที่สุดและปลาดุกมีค่าสีเหลืองมากที่สุด ส่วนชนิดของปลาไม่มีผลต่อค่าแรงตัดและไม่แตกต่างจากตัวอย่างทางการค้ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนทางประสาทสัมผัสด้านเนื้อสัมผัส (ตาราง 5) ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ค่าความเป็นกรดต่างของกุ้งเลี้ยงปลาชนิดต่าง ๆ มีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนปริมาณความชื้นของตัวอย่างที่ผลิตขึ้นมีความแตกต่างจากตัวอย่างการค้ำมาก อาจเนื่องจากใช้อุณหภูมิและระยะเวลาการอบที่ต่างกัน แต่ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม: กุ้งเลี้ยง (มอก.914-2539) กำหนดให้มีปริมาณความชื้นไม่เกิน ร้อยละ 30 ซึ่งตัวอย่างที่ผลิตขึ้นยังคงมีปริมาณความชื้นอยู่ในเกณฑ์กำหนด

ตาราง 7 ค่าสี แรงตัด ปริมาณความชื้น และความเป็นกรดต่าง ของกุ้งเลี้ยงจากปลาชนิดต่าง ๆ

ลักษณะทดสอบ	ตัวอย่าง			
	ตัวอย่างการค้ำ	ปลาดุก	ปลาจีน	ปลาชี่สก
ค่าสี L^*	51.91 ^a ±0.07	45.20 ^b ±0.55	45.24 ^b ±0.58	41.82 ^c ±0.14
a*	11.10 ^b ±0.31	7.66 ^c ±0.91	6.97 ^c ±1.15	13.21 ^a ±0.72
b*	22.95 ^a ±0.14	23.18 ^a ±0.16	16.97 ^b ±0.67	16.57 ^b ±0.78
แรงตัด (Kgf) ^{ns}	7.63±0.78	7.33±0.27	7.43±0.35	7.57±0.31
ความชื้น (ร้อยละ)	7.61 ^c ±0.34	19.06 ^b ±0.38	19.61 ^{ab} ±0.30	20.02 ^a ±0.44
ความเป็นกรดต่าง	6.79 ^a ±0.01	6.72 ^b ±0.01	6.32 ^d ±0.02	6.63 ^c ±0.02

ns อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

a-d อักษรต่างกันตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการทดสอบคุณภาพในด้านต่าง ๆ พบว่า ปลาจีนน่าจะมีคุณสมบัติเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นกุนเชียงปลามากกว่าปลาชุกและปลาชี่สก โดยให้คะแนนความชอบทางประสาทสัมผัสใกล้เคียงกับตัวอย่างทางการค้ามากที่สุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากต้นทุนราคาเนื้อปลา (ตาราง 8) พบว่า ปลาจีนมีราคาเนื้อปลาถูกกว่าปลาชุกและปลาชี่สก ตามลำดับ ดังนั้น จึงได้เลือกใช้ปลาจีนในการผลิตเป็นกุนเชียงปลาสำหรับการศึกษาขั้นต่อไป

ตาราง 8 ราคาเนื้อปลาชนิดต่าง ๆ

ชนิดปลา	น้ำหนักปลา (กก.)	ราคาปลาสด (บาท/กก.)	ปริมาณเนื้อที่แยกได้ (กก.)	ราคาเนื้อปลา (บาท/กก.)
ปลาชุก	1	50	0.42	= 119.05
ปลาจีน	1	35	0.45	= 77.78
ปลาชี่สก	1	54	0.45	= 120.00

ตอนที่ 2 ศึกษาการใช้น้ำมันพืชและไฮโดรคอลลอยด์ทดแทนไขมันสัตว์ในการผลิตกุนเชียงปลา

จากการศึกษาการทดแทนไขมันจากมันหมูด้วยการใช้น้ำมันพืชร่วมกับไฮโดรคอลลอยด์ ได้แก่ แซนแทนกัม (xanthan gum; XG) และคาร์บอซีเมทิลเซลลูโลส (carboxymethylcellulose; CMC) เปรียบเทียบการยอมรับทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงปลาก่อนทอด (ตาราง 9) พบว่า ตัวอย่างควบคุมซึ่งใช้มันหมู (100%Fat) มีคะแนนทางประสาทสัมผัสทุกลักษณะทดสอบ ได้แก่ สี เนื้อสัมผัส ความฉ่ำ และความชอบรวมสูงกว่าตัวอย่างที่ใช้น้ำมันพืช และ/หรือ ใช้ไฮโดรคอลลอยด์ทดแทนมันหมูอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) โดยการใช้ น้ำมันพืชหรือไฮโดรคอลลอยด์เพียงอย่างเดียว (100%Oil, 1%XG, 2%XG, 1%CMC และ 2%CMC) ให้คะแนนทางประสาทสัมผัสทุกลักษณะต่ำกว่า 5 แสดงว่าไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบ แต่สามารถปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ใกล้เคียงกับตัวอย่างที่ใช้มันหมู (100%Fat) ได้ โดยการใช้ น้ำมันพืชร่วมกับไฮโดรคอลลอยด์ (Oil+XG และ Oil+CMC) จะทำให้คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) เนื่องจากไฮโดรคอลลอยด์จะช่วยในการยึดเกาะและการอุ้มน้ำของโปรตีน แต่สำหรับตัวอย่างที่ใช้น้ำมันพืชหรือไฮโดรคอลลอยด์เพียงอย่างเดียว (100%Oil, XG และ CMC) ได้รับคะแนนทางประสาทสัมผัสต่ำมาก เนื่องจากเนื้อสัมผัสของกุนเชียงปลามีความนุ่มมากขึ้น แต่ลักษณะเนื้อกุนเชียงค่อนข้างแห้งความฉ่ำยังมีน้อยเนื่องจากโปรตีนในเนื้อปลาไม่สามารถอุ้มน้ำและไขมันไว้ได้มากพอ ดังนั้นเมื่อผ่านการอบแล้วกุนเชียงที่ได้จึงมีลักษณะเหี่ยว สอดคล้องกับ Morin *et al.* (2004) พบว่า การเติมไฮโดรคอลลอยด์ในไส้กรอก

ไขมันต่ำส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีความสามารถในการอุ้มน้ำได้ดีกว่าตัวอย่างที่ไม่ได้เติมไฮโดรคอลลอยด์ ส่งผลให้ตัวอย่างมีความหนืดมากกว่า โดยอัตราส่วนที่เหมาะสมของการใช้น้ำมันพืชร่วมกับไฮโดรคอลลอยด์แต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการใช้น้ำมันพืชที่ลดลงมีผลทำให้เนื้อสัมผัสอ่อนนุ่มและความหนืดลดลงในตัวอย่าง 100%Oil+CMC และ 50%Oil+CMC แต่สำหรับตัวอย่าง 100%Oil+XG และ 50%Oil+XG กลับให้ผลในทางตรงกันข้าม คือ สัดส่วนการใช้น้ำมันพืชที่ลดลงส่งผลให้มีเนื้อสัมผัสและความหนืดมากขึ้น

ตาราง 9 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมัน (ก่อนทอด)

ตัวอย่าง	ลักษณะทดสอบ			
	สี	เนื้อสัมผัส	ความหนืด	ความชอบรวม
100%Fat (control)	7.23 ^a ±0.63	6.80 ^a ±0.76	7.00 ^a ±0.64	7.33 ^a ±0.47
100%Oil	4.97 ^d ±0.61	4.03 ^d ±0.85	3.77 ^d ±0.72	3.70 ^f ±0.74
100%Oil + 1%XG	5.93 ^c ±0.58	6.30 ^b ±0.65	6.30 ^b ±0.70	5.13 ^d ±0.73
100%Oil + 2%XG	6.70 ^b ±0.65	6.70 ^a ±0.59	6.50 ^b ±0.57	6.63 ^c ±0.49
100%Oil + 1%CMC	7.13 ^a ±0.34	6.87 ^a ±0.57	6.87 ^a ±0.34	7.13 ^{ab} ±0.34
100%Oil + 2%CMC	7.23 ^a ±0.43	7.07 ^a ±0.44	6.83 ^a ±0.59	7.13 ^{ab} ±0.50
50%Oil + 1%XG	7.10 ^a ±0.71	6.90 ^a ±0.66	6.93 ^a ±0.58	7.03 ^{ab} ±0.55
50%Oil + 2%XG	7.13 ^a ±0.62	6.97 ^a ±0.61	7.07 ^a ±0.63	6.97 ^b ±0.61
50%Oil + 1%CMC	4.93 ^d ±0.69	4.70 ^d ±0.87	3.17 ^c ±0.64	3.17 ^{gh} ±0.37
50%Oil + 2%CMC	5.70 ^c ±0.59	5.93 ^c ±0.63	4.67 ^c ±0.47	4.30 ^e ±0.46
1%XG	4.33 ^e ±0.60	3.73 ^d ±0.44	3.67 ^d ±0.54	3.43 ^{fg} ±0.50
2%XG	4.37 ^e ±0.96	3.83 ^d ±0.87	3.50 ^d ±0.57	3.13 ^{gh} ±0.77
1%CMC	4.90 ^d ±0.71	3.17 ^c ±0.37	2.97 ^c ±0.61	3.03 ^h ±0.41
2%CMC	3.60 ^f ±0.81	3.30 ^c ±0.59	3.13 ^c ±0.62	3.23 ^{gh} ±0.43

a-h อักษรต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตัวอย่างกุนเชียงปลาก่อนทอดที่ให้คะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุม (100%Fat) อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ได้แก่ 100%Oil+1%CMC, 100%Oil+1%CMC, 50%Oil+1%XG และ 50%Oil+1%XG ดังนั้น จึงได้เลือกตัวอย่างทั้ง 4 ตัวอย่างนี้มาทำการทดสอบการยอมรับทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงปลาหลังทอด (ตาราง 10) พบว่า ตัวอย่าง 100%Oil ยังคงให้คะแนนการทดสอบทุกลักษณะต่ำกว่าตัวอย่างอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และเมื่อ

เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม (100%Fat) พบว่า ตัวอย่างที่เลือกมาทดสอบคุณภาพหลังทอดทั้ง 4 ตัวอย่าง ได้รับคะแนนด้าน สี กลิ่น รสชาติ และความชอบรวม ไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ยกเว้นคะแนนด้านเนื้อสัมผัสของ 100%Oil+1%CMC และ 100%Oil+2%CMC ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างจากตัวอย่าง 100%Fat อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ดังนั้น ตัวอย่างกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมันที่ยังคงลักษณะทางประสาทสัมผัสด้านต่าง ๆ ใกล้เคียงกับการใช้มันหมูมากที่สุด คือ ตัวอย่าง 50%Oil+1%XG และ 50%Oil+2%XG โดยตัวอย่าง 50%Oil+1%XG ให้คะแนนความชอบรวมก่อนทอดมากกว่าตัวอย่าง 50%Oil+2%XG เล็กน้อย

ตาราง 10 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมัน (หลังทอด)

ตัวอย่าง	ลักษณะทดสอบ				
	สี	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบรวม
100%Fat (control)	7.06 ^a ±0.73	7.11 ^a ±0.40	7.20 ^a ±0.53	7.06 ^a ±0.53	7.14 ^a ±0.53
100%Oil	4.20 ^c ±0.92	5.00 ^b ±0.98	5.06 ^b ±1.22	4.10 ^c ±0.99	4.26 ^b ±0.78
100%Oil + 1%CMC	5.76 ^{ab} ±1.19	5.96 ^{ab} ±0.88	6.00 ^{ab} ±0.98	5.36 ^{bc} ±0.96	5.73 ^{ab} ±0.94
100%Oil + 2%CMC	5.40 ^{ab} ±1.49	5.73 ^{ab} ±0.98	5.56 ^{ab} ±1.04	5.16 ^{bc} ±0.87	5.70 ^{ab} ±1.29
50%Oil + 1%XG	6.50 ^a ±1.04	6.33 ^{ab} ±0.99	6.23 ^{ab} ±1.22	6.53 ^{ab} ±0.77	6.43 ^a ±0.81
50%Oil + 2%XG	6.43 ^a ±1.33	6.20 ^{ab} ±1.47	5.93 ^{ab} ±1.50	6.20 ^{ab} ±1.32	6.13 ^a ±1.30

a-c อักษรต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการทดสอบค่าสีของกุนเชียงปลาก่อนทอด (ตาราง 11) พบว่า ตัวอย่าง 100%Fat มีค่าความสว่าง (L*) น้อยกว่าตัวอย่างอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ซึ่งเป็นผลจากมันหมูที่มีสีขาวขุ่น ทำให้มีค่าความสว่างน้อย และเมื่อลดปริมาณการใช้น้ำมันลงจาก 100%Oil เป็น 50%Oil หรือมีการเติมไฮโดรคอลลอยด์ทั้ง XG หรือ CMC จะทำให้กุนเชียงปลามีค่าความสว่างเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.05$) ส่วนตัวอย่าง 100%Oil มีค่าสีแดง (a*) มากกว่าตัวอย่างอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) และมีค่า L* น้อยกว่าตัวอย่างที่มีการใช้ไฮโดรคอลลอยด์ ทั้ง ๆ ที่น้ำมันพืชมีสีเหลืองจางและมีความใส ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างไม่สามารถเก็บกักน้ำมันไว้ในโครงร่างของโปรตีนได้ ส่งผลให้มีเนื้อสัมผัสเหนียวและความฉ่ำน้อยตามผลที่ได้จากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (ตาราง 9) และเมื่อเติมไฮโดรคอลลอยด์ทั้ง XG หรือ CMC ทำให้กุนเชียงปลามีค่าสีแดงลดลง ส่วนค่าสีเหลือง (b*) ของตัวอย่าง 100%Fat และ 100%Oil มีค่าน้อยกว่าตัวอย่างอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) และเมื่อเติมไฮโดรคอลลอยด์ทั้ง XG หรือ CMC จะทำให้กุนเชียงปลามีค่าสีเหลืองเพิ่มขึ้น ซึ่งสรุปได้ว่าการเติมไฮโดรคอลลอยด์ ทั้ง XG

หรือ CMC เมื่อเทียบกับตัวอย่าง 100%Fat และ 100%Oil จะทำให้มีค่า L* เพิ่มขึ้น ค่า a* ลดลง และค่า b* เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเกิดการเกิดเจลของไฮโดรคอลลอยด์ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความโปร่งแสงมากขึ้น

ตาราง 11 ค่าสีของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมัน (ก่อนทอด)

ตัวอย่าง	ค่าสี		
	L*	a*	b*
100%Fat	38.86 ^m ±0.17	8.48 ^{bc} ±0.07	19.14 ^j ±0.16
100%Oil	40.56 ^l ±0.09	11.48 ^a ±0.07	19.90 ⁱ ±0.12
100%Oil + 1%XG	41.96 ^k ±0.05	7.83 ^d ±0.03	20.92 ^h ±0.03
100%Oil + 2%XG	46.19 ^h ±0.22	6.26 ^e ±0.36	23.70 ^d ±0.18
100%Oil + 1%CMC	45.34 ⁱ ±0.01	6.80 ^f ±0.03	23.74 ^d ±0.08
100%Oil + 2%CMC	46.23 ^h ±0.02	6.47 ^{fg} ±0.28	21.89 ^f ±0.06
50%Oil + 1%XG	50.27 ^c ±0.05	6.50 ^{fg} ±0.02	24.86 ^b ±0.12
50%Oil + 2%XG	50.62 ^b ±0.12	6.62 ^{fg} ±0.10	25.76 ^a ±0.13
50%Oil + 1%CMC	47.95 ^c ±0.03	7.27 ^e ±0.12	24.46 ^c ±0.07
50%Oil + 2%CMC	48.82 ^d ±0.21	7.76 ^d ±0.39	23.62 ^d ±0.09
1%XG	44.72 ^j ±0.31	8.66 ^b ±0.42	21.64 ^e ±0.09
2%XG	50.89 ^a ±0.30	7.31 ^c ±0.28	25.92 ^a ±0.26
1%CMC	47.49 ^f ±0.39	8.32 ^{bc} ±0.28	23.06 ^e ±0.14
2%CMC	47.06 ^e ±0.10	8.12 ^{cd} ±0.29	22.96 ^e ±0.13

a-m อักษรต่างกันตามแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการทดสอบค่าแรงตัด ความเป็นกรดค้าง และปริมาณความชื้นของกุนเชียงปลาก่อนทอด (ตาราง 12) พบว่า ตัวอย่างที่ใช้มันหมูแข็ง (100%Fat) มีค่าแรงตัดมากที่สุด และตัวอย่างที่ลดปริมาณน้ำมันลง (50%Oil) จะมีค่าแรงตัดมากกว่าตัวอย่างที่ใช้ไขมันเต็มสูตร (100%Oil) ส่วนการเติมไฮโดรคอลลอยด์เพียงอย่างเดียวจะทำให้ตัวอย่างมีค่าแรงตัดมากกว่าการใช้ไฮโดรคอลลอยด์ร่วมกับน้ำมันพืช ซึ่งการเติมไฮโดรคอลลอยด์ ร้อยละ 1 จะช่วยให้ตัวอย่างมีค่าแรงตัดมากกว่า ร้อยละ 2 โดยความแข็งของเนื้อสัมผัสที่วัดจากค่าแรงตัดเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 100%Fat, XG หรือ CMC, 50%Oil+XG หรือ 50%Oil+CMC, 100%Oil+XG หรือ 100%Oil+CMC และ 100%Oil ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า มันหมูแข็งเป็นส่วนผสมสำคัญช่วยทำให้กุนเชียงมีลักษณะเนื้อที่แน่นและคงตัว ส่วนการใช้ไฮโดรคอลลอยด์เพียงอย่างเดียว (XG หรือ CMC) ให้ค่าแรงตัดที่ใกล้เคียงกับมันหมู (100%Fat) แต่เมื่อ

พิจารณาจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส พบว่า ตัวอย่างดังกล่าวไม่มีความจำเป็นที่ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ทดสอบ ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างขาดความนุ่มลิ้นจากไขมันที่ไม่มีการเติมเข้าไป และไฮโดรคอลลอยด์ที่ใช้อาจไม่สามารถเก็บความชื้นไว้ได้ เมื่อตัวอย่างผ่านการอบจึงมีลักษณะเหี่ยวแห้ง และไม่น่ารับประทาน ส่วนตัวอย่างที่ใช้ไขมันพืชร่วมกับไฮโดรคอลลอยด์ การใช้ไฮโดรคอลลอยด์มากขึ้นไม่ได้ช่วยทำให้ตัวอย่างมีค่าแรงตัดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) และเมื่อนำมาใช้ร่วมกับน้ำมันพืชซึ่งเป็นของเหลวจึงทำให้เนื้อสัมผัสของกุนเชียงนุ่มลง สอดคล้องกับงานของ เขียวภา (2549) ที่ศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงปลาแซลมอน พบว่าเมื่อใช้ซูริมิร่วมกับแซนแทนกัมมีผลทำให้ค่าแรงตัดลดลง และงานของ Chatton et al. (2007) ศึกษาผลของการใช้ไฮโดรคอลลอยด์ในหมูยอ พบว่าเมื่อปริมาณไฮโดรคอลลอยด์เพิ่มขึ้นค่าแรงตัดลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการเติมไฮโดรคอลลอยด์ในปริมาณมากจะไปรบกวนการเกิดโครงสร้างของโปรตีน และส่งผลให้โครงสร้างของโปรตีนไม่แข็งแรง (Perez-Mateos et al., 2001) ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ดังนั้น จึงควรใช้ไฮโดรคอลลอยด์ในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถดูดซับน้ำมันให้อยู่ภายในโครงสร้างของโปรตีนได้ จึงจะทำให้โครงสร้างของโปรตีนคงอยู่ได้ ไม่ยุบตัวลง ตัวอย่างกุนเชียงจึงไม่เหี่ยวและน่ารับประทาน

ตาราง 12 ค่าแรงตัด ปริมาณความชื้น และความเป็นกรดต่าง ของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมัน

ตัวอย่าง	แรงตัด (Kgf)	ความชื้น (%)	ความเป็นกรดต่าง
100%Fat	6.44 ^a ±0.87	25.88 ^a ±0.63	6.34 ^b ±0.01
100%Oil	3.34 ^{de} ±0.17	19.56 ^f ±0.91	6.34 ^b ±0.01
100%Oil + 1%XG	2.90 ^c ±0.25	24.01 ^b ±0.43	6.32 ^c ±0.01
100%Oil + 2%XG	3.36 ^{de} ±0.38	20.17 ^{ef} ±0.35	6.29 ^d ±0.01
100%Oil + 1%CMC	3.82 ^d ±0.46	24.03 ^b ±0.41	6.32 ^c ±0.01
100%Oil + 2%CMC	3.77 ^d ±0.15	22.86 ^{cd} ±0.24	6.39 ^a ±0.01
50%Oil + 1%XG	3.81 ^d ±0.21	22.84 ^{cd} ±0.66	6.27 ^e ±0.01
50%Oil + 2%XG	3.42 ^{de} ±0.09	23.00 ^c ±0.43	6.25 ^f ±0.01
50%Oil + 1%CMC	3.73 ^d ±0.15	24.10 ^b ±0.20	6.34 ^b ±0.01
50%Oil + 2%CMC	4.62 ^c ±0.41	24.56 ^b ±0.21	6.34 ^b ±0.01
1%XG	5.93 ^b ±0.81	20.94 ^e ±0.98	6.29 ^d ±0.01
2%XG	3.63 ^d ±0.42	22.03 ^d ±0.24	6.17 ^e ±0.01
1%CMC	5.04 ^c ±0.40	24.17 ^b ±0.32	6.27 ^e ±0.01
2%CMC	4.58 ^c ±0.14	25.80 ^a ±0.22	6.34 ^b ±0.02

a-g อักษรต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ปริมาณความชื้นของกุนเชียงปลาทุกตัวอย่างมีค่าใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 20-26 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม: กุนเชียง (มอก.914-2539) คือ ต้องมีความชื้นไม่เกินร้อยละ 30 โดยปริมาณความชื้นของตัวอย่าง 100%Fat มีค่าสูงสุด และ 100%Oil มีค่าต่ำสุด ตัวอย่างที่มีการใช้ไฮโดรคอลลอยด์ ได้แก่ Oil+XG, Oil+CMC, XG และ CMC มีปริมาณความชื้นใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 20-24, 23-25, 21-22 และ 24-26 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการใช้ไฮโดรคอลลอยด์จะช่วยเก็บกักความชื้นได้ดีกว่าการใช้น้ำมันพืชเพียงอย่างเดียว ด้านความเป็นกรดต่าง พบว่า การใช้ไฮโดรคอลลอยด์ทดแทนไม่ได้ทำให้ค่าความเป็นกรดต่างเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยตัวอย่างมีค่าความเป็นกรดต่างอยู่ในช่วง 6.17-6.39

ในภาพรวมแล้วพบว่า ตัวอย่าง 100%Oil มีลักษณะแห้ง ร่วน ไม่เกาะตัวเป็นเนื้อเดียวกัน แตกต่างจากสูตรที่ใช้ไฮโดรคอลลอยด์ ซึ่งให้ลักษณะเป็นเนื้อเดียวกัน ไม่แตกร่วน และมีความหนืดอย่างไรก็ตามการเติมไฮโดรคอลลอยด์ในปริมาณที่มากเกินไปจะส่งผลทำให้กุนเชียงอ่อนนุ่มไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค สำหรับด้านสีพบว่าตัวอย่างที่ใช้ XG จะเป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบมากกว่าตัวอย่างที่ใช้ CMC เนื่องจากให้สีที่อ่อนกว่า โดยตัวอย่างที่ได้รับการยอมรับจากผู้ทดสอบมากที่สุดและให้ลักษณะต่าง ๆ ใกล้เคียงกับกุนเชียงที่ใช้มันหมู คือ ตัวอย่าง 50%Oil+1%XG จึงเลือกใช้สูตรดังกล่าวในการศึกษาขั้นต่อไป

ตอนที่ 3 ศึกษาคุณค่าทางโภชนาการของกุนเชียงปลา

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของไขมันในตัวอย่างกุนเชียงปลา 100 กรัมโดยน้ำหนักแห้ง (ตาราง 13) พบว่า ตัวอย่าง 100%Fat มีไขมันอิ่มตัวสูงสุด ส่วนตัวอย่าง 100%Oil และ 50%Oil+1%XG สามารถลดปริมาณไขมันอิ่มตัวลงได้ 1.61 และ 3.56 กรัม หรือคิดเป็นร้อยละ 26 และ 58 ตามลำดับ และตัวอย่าง 50%Oil+1%XG ยังสามารถลดปริมาณไขมันทั้งหมดลงได้ 6.34 กรัม หรือคิดเป็นร้อยละ 39 เมื่อเทียบกับตัวอย่าง 100%Fat การที่ตัวอย่าง 50%Oil+1%XG สามารถลดปริมาณไขมันทั้งหมดและไขมันอิ่มตัวลงได้ ร้อยละ 39 และ 58 กรัม ตามลำดับ ทำให้สามารถกล่าวอ้างทางโภชนาการได้ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 182 (2541) ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ลดไขมัน เนื่องจากสามารถลดปริมาณไขมันทั้งหมดลงได้ตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป และปริมาณไขมันทั้งหมดต้องลดลงได้ไม่ต่ำกว่า 3 กรัม เมื่อเทียบกับอาหารอ้างอิง นอกจากนี้ยังสามารถกล่าวอ้างได้อีกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ลดไขมันอิ่มตัว เนื่องจากสามารถลดปริมาณกรดไขมันอิ่มตัวลงได้ตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป และปริมาณกรดไขมันอิ่มตัวต้องลดลงได้ไม่ต่ำกว่า 1.5 กรัม เมื่อเทียบกับอาหารอ้างอิง

ตาราง 13 องค์ประกอบของไขมันในผลิตภัณฑ์กุนเชียงปลา

องค์ประกอบของไขมัน	ตัวอย่าง		
	100%Fat	100%Oil	50%Oil + 1%XG
กรดไขมันอิ่มตัว (g/100 g sample, dry wt.)			
Capric acid (C 10:0)	0.01	-	-
Lauric acid (C 12:0)	0.05	0.03	0.01
Myristic acid (C 14:0)	0.56	0.31	0.22
Palmitic acid (C 16:0)	4.25	3.31	1.88
Stearic acid (C 18:0)	1.08	0.69	0.42
Arachidic acid (C 20:0)	0.03	0.01	0.01
Behenic acid (C 22:0)	-	0.04	-
Lignoceric acid (C 24:0)	0.12	0.10	-
รวม ปริมาณกรดไขมันอิ่มตัว	6.10	4.49	2.54
กรดไขมันไม่อิ่มตัว (g/100 g sample, dry wt.)			
Myristoleic acid (C 14:1)	0.01	-	-
Palmitoleic acid (C 16:1)	1.08	0.69	0.58
Oleic acid (C 18:1, cis-9)	5.63	4.84	2.82
Linoleic acid (C 18:2, cis)	2.77	8.06	3.06
Gamma linolenic acid (C 18:3, n6)	0.31	1.23	0.64
Eicosapentaenoic acid (C 20:5, n3)	-	0.01	-
Erucic acid (C 22:1)	0.09	0.06	0.06
Docosahexaenoic acid, DHA (C 22:6, n3)	0.08	0.08	0.06
Nervonic acid (C 24:1)	0.03	-	-
รวม ปริมาณกรดไขมันไม่อิ่มตัว	10.0	14.97	7.22
รวม ปริมาณไขมันทั้งหมด	16.10	19.46	9.76

ตาราง 14 ฉลากโภชนาการของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมัน

ข้อมูลโภชนาการ		
หนึ่งหน่วยบริโภค : 0.5 แท่ง (40 กรัม)		
จำนวนหน่วยบริโภคต่อถุง : ประมาณ 6		
คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค		
พลังงานทั้งหมด 160 กิโลแคลอรี		
ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน *		
ไขมันทั้งหมด	3 ก.	5%
ไขมันอิ่มตัว	1 ก.	5%
โปรตีน (ก.)	20 ก.	40%
คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด (ก.)	12 ก.	4%
น้ำตาล (ก.)	10 ก.	
โซเดียม (มก.)	190 ก.	8%
* ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยคิดจากความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี		

ตอนที่ 4 ศึกษาสถานะการบรรจุและอายุการเก็บรักษาของกุนเชียงปลา

จากการศึกษาอายุการเก็บรักษาของกุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมันที่พัฒนาขึ้น (50%Oil + 1%XG) เปรียบเทียบกับกุนเชียงปลาที่ใช้ไขมันหมู (100%Fat) บรรจุในถุงพลาสติกชนิด LLDPE ในสภาวะบรรยากาศปกติและสภาวะสุญญากาศ เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง พบว่า

คุณภาพทางจุลินทรีย์ (ตาราง 15) เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน: กุนเชียงปลา (104/2546) ที่ได้กำหนดคุณภาพทางจุลินทรีย์ไว้ คือ จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ต้องไม่เกิน 1×10^5 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม และยีสต์และรา ต้องไม่เกิน 100 โคโลนีต่อตัวอย่าง 1 กรัม ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด พบว่า ตัวอย่าง 100%Fat มีอายุการเก็บรักษา 12 และ 15 วัน ในสภาวะการบรรจุแบบปกติและแบบสุญญากาศ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวอย่าง 50%Oil + 1%XG สามารถเก็บรักษาได้ 18 และ 21 วัน ในสภาวะการบรรจุแบบปกติและแบบสุญญากาศ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากปริมาณยีสต์และราก็ให้ผลเช่นเดียวกัน คือ ตัวอย่าง 100%Fat สามารถเก็บรักษาได้ 12 และ 15 วัน ในสภาวะการบรรจุแบบปกติและแบบสุญญากาศ ตามลำดับ ในขณะที่ตัวอย่าง 50%Oil + 1%XG สามารถเก็บรักษาได้ 18 และ 21 วัน ในสภาวะการบรรจุแบบปกติและแบบสุญญากาศ ตามลำดับ ดังจะเห็นได้ว่ากุนเชียงปลาสูตรทดแทนไขมันที่พัฒนาขึ้น (50%Oil + 1%XG) มีอายุการเก็บ

รักษาเพิ่มขึ้นจากกุนเชียงปลาสูตรที่ใช้ไขมันหมู (100%Fat) 6 วัน และการบรรจุแบบสุญญากาศจะช่วย
ให้กุนเชียงปลามีอายุการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น 3 วัน

ตาราง 15 ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด และยีสต์และรา ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

ระยะเวลา เก็บรักษา (วัน)	100%Fat ปกติ	100%Fat สุญญากาศ	50%Oil + 1%XG ปกติ	50%Oil + 1%XG สุญญากาศ
จุลินทรีย์ทั้งหมด (CFU/g) ต้องไม่เกิน 1×10^5				
0	9.7×10	1.1×10^2	8.7×10	6.3×10
3	2.9×10^2	2.7×10^2	1.8×10^2	1.9×10^2
6	4.2×10^2	3.6×10^2	3.0×10^2	2.3×10^2
9	2.9×10^3	5.2×10^3	2.0×10^3	2.0×10^3
12	<u>4.6×10^4</u>	2.9×10^4	3.7×10^3	3.1×10^3
15	1.1×10^5	<u>4.8×10^4</u>	5.7×10^3	4.5×10^3
18	-	1.2×10^5	<u>2.3×10^4</u>	5.6×10^3
21	-	-	1.1×10^5	<u>4.1×10^4</u>
24	-	-	-	1.1×10^5
ยีสต์และรา (CFU/g) ต้องไม่เกิน 100				
0	1.3×10	1.2×10	1.1×10	1.1×10
3	2.0×10	1.5×10	1.2×10	1.2×10
6	2.9×10	2.5×10	1.7×10	1.6×10
9	3.8×10	3.1×10	2.9×10	2.8×10
12	<u>6.8×10</u>	4.7×10	3.2×10	3.1×10
15	1.1×10^2	<u>3.7×10</u>	4.3×10	4.1×10
18	-	1.1×10^2	<u>5.4×10</u>	5.0×10
21	-	-	1.1×10^2	<u>6.8×10</u>
24	-	-	-	1.2×10^2

ความแตกต่างของค่าสี หรือ ΔE^* (ตาราง 16) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร $\Delta E^* = \sqrt{(\Delta L^*)^2 + (\Delta a^*)^2 + (\Delta b^*)^2}$ มีค่าเพิ่มขึ้น แสดงว่าตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงของค่าสี (ตาราง 17) ที่เพิ่มมากขึ้นในระหว่างการเก็บรักษา โดยตัวอย่างมีค่าความสว่าง (L^*) ค่าสีแดง (a^*) และค่าสีเหลือง (b^*) เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการที่ตัวอย่างมีสีเข้มขึ้นเมื่อเก็บรักษานานขึ้น โดยสถานะการบรรจุไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าสี ($p > 0.05$)

ตาราง 16 ค่า ΔE^* ของกุนเชียงปลา ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

ระยะเวลา เก็บรักษา (วัน)	100%Fat	100%Fat	50%Oil + 1%XG	50%Oil + 1%XG
	ปกติ	สุญญากาศ	ปกติ	สุญญากาศ
0	55.59	54.91	58.36	56.88
3	54.09	57.10	57.47	58.82
6	55.01	57.42	58.91	58.85
9	55.91	58.32	59.34	60.11
12	57.27	57.87	58.85	59.61
15	-	59.49	59.51	60.08
18	-	-	61.17	60.81
21	-	-	62.70	61.58

ตาราง 17 ค่า L* a* b* ของคุณเชิงขั้วปลา ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

ระยะเวลา เก็บรักษา (วัน)	100%Fat ปกติ	100%Fat สุญญากาศ	50%Oil + 1%XG ปกติ	50%Oil + 1%XG สุญญากาศ
L*				
0	46.88 ^{c/x} ±0.91	49.36 ^{b/w} ±0.04	51.70 ^{a/vw} ±0.15	50.23 ^{b/w} ±0.95
3	48.23 ^{b/y} ±0.68	51.05 ^{a/y} ±0.06	51.25 ^{a/v} ±0.56	51.83 ^{a/xy} ±0.86
6	48.18 ^{c/y} ±0.78	51.29 ^{b/zy} ±0.34	52.28 ^{a/vwx} ±0.60	51.65 ^{ab/x} ±0.36
9	49.27 ^{c/yz} ±0.52	51.81 ^{b/z} ±0.60	53.17 ^{a/xy} ±0.67	53.01 ^{a/z} ±1.00
12	50.26 ^{b/z} ±0.60	50.91 ^{b/y} ±0.82	52.47 ^{a/wx} ±1.01	52.56 ^{a/xyz} ±0.15
15	-	52.01 ^{b/z} ±0.47	52.91 ^{a/xy} ±0.47	52.93 ^{a/yz} ±0.65
18	-	-	53.77 ^{ns/y} ±1.05	53.41 ^{ns/z} ±0.89
21	-	-	54.88 ^{ns/z} ±0.85	53.47 ^{ns/z} ±0.82
a*				
0	11.31 ^{a/ns} ±1.75	9.80 ^{bc/x} ±0.39	8.66 ^{c/v} ±0.27	9.34 ^{b/v} ±0.51
3	11.39 ^{a/ns} ±0.16	10.92 ^{a/y} ±0.79	7.91 ^{c/u} ±0.79	9.57 ^{b/vw} ±0.38
6	11.13 ^{a/ns} ±0.39	10.76 ^{a/y} ±0.32	9.79 ^{b/w} ±0.35	10.12 ^{b/wx} ±0.07
9	10.48 ^{ab/ns} ±0.26	10.93 ^{a/y} ±0.40	10.45 ^{b/xy} ±0.34	10.13 ^{b/wx} ±0.41
12	10.99 ^{a/ns} ±0.71	10.76 ^{ab/y} ±0.26	10.02 ^{bc/wx} ±0.29	10.52 ^{b/xy} ±0.38
15	-	11.74 ^{a/z} ±0.27	10.51 ^{b/xy} ±0.16	10.31 ^{b/x} ±0.40
18	-	-	10.71 ^{ns/y} ±0.31	10.63 ^{ns/xy} ±0.18
21	-	-	11.53 ^{ns/z} ±0.10	11.69 ^{ns/z} ±0.74
b*				
0	27.65 ^{a/z} ±0.43	21.96 ^{d/v} ±0.22	25.65 ^{b/x} ±0.14	25.01 ^{c/w} ±0.48
3	21.68 ^{d/w} ±0.12	23.14 ^{c/w} ±0.14	24.78 ^{b/v} ±0.20	26.11 ^{a/x} ±0.11
6	24.11 ^{c/x} ±0.52	23.46 ^{d/w} ±0.36	25.33 ^{b/wx} ±0.31	26.32 ^{a/x} ±0.04
9	24.26 ^{b/x} ±0.12	24.44 ^{b/x} ±0.25	24.18 ^{b/u} ±0.10	26.46 ^{a/xy} ±0.34
12	25.15 ^{b/y} ±0.04	25.32 ^{b/y} ±0.21	24.70 ^{c/v} ±0.12	26.08 ^{a/x} ±0.21
15	-	26.39 ^{a/z} ±0.24	25.14 ^{b/w} ±0.11	26.50 ^{a/xy} ±0.22
18	-	-	27.13 ^{ns/y} ±0.39	27.05 ^{ns/y} ±0.30
21	-	-	28.04 ^{ns/z} ±0.19	28.21 ^{ns/z} ±0.71

ns อักษรแสดงความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

a-c อักษรตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

v-z อักษรตามแนวตั้ง แสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณความชื้นและค่า Aw (ตาราง 18) พบว่า ทุกตัวอย่างมีปริมาณความชื้นและค่า Aw เพิ่มขึ้นในระหว่างการเก็บรักษา ทั้งนี้อาจเนื่องจากถุงพลาสติกที่ใช้คือ LLDPE ยังคงยอมให้มีการซึมผ่านของไอน้ำได้บ้าง ทำให้มีความชื้นเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีค่า Aw เพิ่มขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตามตัวอย่าง 50%Oil + 1%XG มีอัตราการเพิ่มขึ้นของความชื้นและค่า Aw ช้ากว่าตัวอย่าง 100%Fat ส่วนการบรรจุแบบปกติหรือสุญญากาศให้ผลไม่แตกต่างกันนัก ทั้งนี้อาจเนื่องจากบรรจุในถุงพลาสติกชนิดเดียวกัน

ตาราง 18 ปริมาณความชื้น และค่า Aw ของกุนเชียงปลา ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

ระยะเวลา เก็บรักษา (วัน)	100%Fat ปกติ	100%Fat สุญญากาศ	50%Oil + 1%XG ปกติ	50%Oil + 1%XG สุญญากาศ
ความชื้น (ร้อยละ)				
0	18.80 ^{a/v} ±0.12	18.59 ^{b/t} ±0.13	18.61 ^{b/t} ±0.04	18.57 ^{b/s} ±0.04
3	19.19 ^{a/w} ±0.05	19.00 ^{b/u} ±0.05	18.85 ^{c/tu} ±0.08	18.85 ^{c/t} ±0.09
6	19.56 ^{a/x} ±0.14	19.26 ^{b/v} ±0.04	19.10 ^{c/u} ±0.03	19.04 ^{c/u} ±0.04
9	20.33 ^{a/y} ±0.10	19.72 ^{b/x} ±0.08	19.53 ^{c/v} ±0.08	19.24 ^{d/v} ±0.07
12	21.08 ^{a/z} ±0.04	20.54 ^{b/y} ±0.07	19.89 ^{c/w} ±0.29	19.53 ^{d/w} ±0.09
15	-	21.11 ^{a/z} ±0.04	20.26 ^{b/x} ±0.19	19.93 ^{c/x} ±0.07
18	-	-	20.68 ^{ns/y} ±0.15	20.27 ^{ns/y} ±0.03
21	-	-	20.98 ^{ns/z} ±0.08	20.58 ^{ns/z} ±0.03
Aw				
0	0.71 ^{ns/v} ±0.00	0.71 ^{ns/v} ±0.00	0.72 ^{ns/ns} ±0.01	0.71 ^{ns/u} ±0.01
3	0.73 ^{ns/w} ±0.00	0.72 ^{ns/v} ±0.01	0.73 ^{ns/ns} ±0.00	0.72 ^{ns/u} ±0.00
6	0.76 ^{a/x} ±0.01	0.73 ^{b/w} ±0.00	0.73 ^{b/ns} ±0.00	0.73 ^{b/u} ±0.00
9	0.79 ^{a/y} ±0.01	0.75 ^{b/x} ±0.01	0.74 ^{c/ns} ±0.01	0.74 ^{c/v} ±0.00
12	0.82 ^{a/z} ±0.00	0.79 ^{b/y} ±0.01	0.75 ^{c/ns} ±0.01	0.76 ^{c/w} ±0.01
15	-	0.82 ^{a/z} ±0.01	0.79 ^{b/ns} ±0.00	0.77 ^{c/x} ±0.01
18	-	-	0.80 ^{ns/ns} ±0.01	0.79 ^{ns/y} ±0.01
21	-	-	0.83 ^{ns/ns} ±0.00	0.81 ^{ns/z} ±0.04

ns อักษรแสดงความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

a-d อักษรตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

s-z อักษรตามแนวตั้ง แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

การเปลี่ยนแปลงของค่าความเป็นกรดต่าง (ตาราง 19) พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p>0.05$) ยกเว้นตัวอย่าง 50%Oil + 1%XG บรรจุแบบสุญญากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ส่วนการเปลี่ยนแปลงของค่า TBA (ตาราง 19) พบว่า ตัวอย่าง 100%Fat มีการเพิ่มขึ้นของค่า TBA เร็วกว่า 50%Oil + 1%XG เนื่องจากตัวอย่างมีปริมาณไขมันเริ่มต้นมากกว่า ทำให้ถูกเติมออกซิเจนได้ง่าย ส่วนการบรรจุแบบสุญญากาศมีค่า TBA เพิ่มขึ้นช้ากว่าบรรจุแบบปกติ เนื่องจากมีออกซิเจนเหลืออยู่ในภาชนะบรรจุน้อยกว่า จึงช่วยชะลอการถูกเติมออกซิเจนของไขมันซึ่งจะทำให้เกิดกลิ่นหืนออกไปได้

ตาราง 19 ค่าความเป็นกรดต่าง และ TBA ของกุนเชียงปลา ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

ระยะเวลาเก็บรักษา (วัน)	100%Fat ปกติ	100%Fat สุญญากาศ	50%Oil + 1%XG ปกติ	50%Oil + 1%XG สุญญากาศ
ความเป็นกรดต่าง				
0	6.56 ^{ns/ns} ±0.03	6.57 ^{ns/ns} ±0.08	6.54 ^{ns/ns} ±0.01	6.62 ^{ns/z} ±0.06
3	6.57 ^{ns/ns} ±0.03	6.56 ^{ns/ns} ±0.02	6.57 ^{ns/ns} ±0.06	6.61 ^{ns/z} ±0.04
6	6.56 ^{ns/ns} ±0.06	6.57 ^{ns/ns} ±0.07	6.56 ^{ns/ns} ±0.04	6.55 ^{ns/xyz} ±0.02
9	6.56 ^{ab/ns} ±0.01	6.54 ^{b/ns} ±0.01	6.60 ^{a/ns} ±0.05	6.51 ^{b/x} ±0.01
12	6.57 ^{ns/ns} ±0.05	6.55 ^{ns/ns} ±0.05	6.55 ^{ns/ns} ±0.01	6.57 ^{ns/xyz} ±0.04
15	-	6.55 ^{ns/ns} ±0.04	6.56 ^{ns/ns} ±0.04	6.58 ^{ns/yz} ±0.01
18	-	-	6.59 ^{ns/ns} ±0.01	6.53 ^{ns/xy} ±0.01
21	-	-	6.58 ^{ns/ns} ±0.04	6.59 ^{ns/yz} ±0.04
TBA (mg malonaldehyde/kg sample)				
0	0.05 ^{ns/v} ±0.00	0.05 ^{ns/u} ±0.00	0.05 ^{ns/s} ±0.00	0.05 ^{ns/s} ±0.00
3	0.13 ^{b/w} ±0.00	0.14 ^{a/v} ±0.00	0.14 ^{ab/t} ±0.00	0.11 ^{c/t} ±0.00
6	0.28 ^{a/x} ±0.00	0.21 ^{b/w} ±0.00	0.18 ^{c/u} ±0.01	0.13 ^{d/u} ±0.00
9	0.38 ^{a/y} ±0.01	0.28 ^{b/x} ±0.00	0.21 ^{c/v} ±0.00	0.18 ^{d/v} ±0.00
12	0.42 ^{a/z} ±0.01	0.34 ^{b/y} ±0.00	0.24 ^{c/w} ±0.00	0.22 ^{d/w} ±0.00
15	-	0.42 ^{a/z} ±0.00	0.29 ^{b/x} ±0.00	0.25 ^{c/x} ±0.00
18	-	-	0.34 ^{ns/y} ±0.00	0.28 ^{ns/y} ±0.00
21	-	-	0.42 ^{ns/z} ±0.01	0.33 ^{ns/z} ±0.01

ns อักษรแสดงความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

a-d อักษรตามแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$)

t-z อักษรตามแนวตั้ง แสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$)

ตอนที่ 5 การถ่ายทอดเทคโนโลยี

5.1 จัดถ่ายทอดเทคโนโลยี “การพัฒนาผลิตภัณฑ์กุนเชียงปลาน้ำจืดที่มีไขมันอิ่มตัวต่ำ” ให้กับกลุ่มแปรรูปเนื้อสัตว์บ้านคงไทย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนาทุ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2553 มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 26 คน ให้ความสนใจกับการฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์มาก-มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 93.4 (ภาคผนวก จ)

5.2 นำเสนอภาคบรรยายพร้อมบทความ ในการประชุมวิชาการ งานเกษตรนเรศวร ครั้งที่ 8 วันที่ 30 – 31 กรกฎาคม 2553 ณ คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร (ภาคผนวก ฉ)

